

[Niels Helveg Petersen.]

Problemer af tilsvarende art kendes fra andre statsinstitutioner. Budget- og bevillingsreglerne er indrettet på en sådan måde, at en statsinstitution intet udbytte har af forøgede indtægter. Dette gælder f. eks. også for statsinstitutioner som DSB, Det kongelige Teater og nationalmuseet. Er ministeren tilfreds med de gældende regler?

Finansminister *Heinesens* svar (30/3 77):

I det eksisterende budget- og bevillingssystem er stort set alle bevillinger baseret på det såkaldte *bruttoprincip*, hvilket bl. a. hænger sammen med, at indtægterne på statsbudgettet normalt ikke er reserveret til bestemte formål, men medgår til dækning af udgifterne på statsbudgettet i almindelighed.

Bruttoprincippet fritager imidlertid ikke statsinstitutioner for en forpligtelse til at søge at udnytte de bevillinger, der stilles til rådighed, så effektivt som muligt for at realisere det formål, som bevillingerne skal tilgodese. For en statsinstitution, som oppebærer salgsindtægter, indebærer dette bl. a. en forpligtelse til inden for de bestemmelser, der gælder for institutionens virksomhed, at søge at udnytte gunstige muligheder for at forøge sådanne indtægter.

Det må dog erkendes, at det undertiden kan være vanskeligt på budgetteringstidspunktet at skønne over udgiftsbehovet ved visse aktiviteter. Sådanne vanskeligheder kan f. eks. forekomme, såfremt aktivitetsudviklingen i væsentligt omfang er bestemt af beslutninger, der træffes uden for den pågældende statsinstitution. I sådanne tilfælde er der mulighed for, at aktiviteten kan anerkendes som *rekvireret arbejde*, hvilket indebærer, at institutionen kan optage såvel merudgifter som merindtægter direkte på forslag til lov om tillægsbevilling.

For statsvirksomheder (som f. eks. DSB) skal endvidere gøres opmærksom på, at der i kraft af den såkaldte *frigørelsesklausul* består en meget fri adgang til at disponere over den på finansloven givne bevilling til driftsudgifter.

Det eksisterende budget- og bevillingssystem er altså ikke helt så stift, som spørgeren synes at mene.

Konsekvenserne af generelt at ændre det bestående system i den retning, som spørgsmålet peger henimod, ville være ret ucverskuelige. *For det første* ville man derved unddrage folketinget muligheden for en reel stillingtagen

til betydelige dele af statsbudgettet. *For det andet* ville regeringens og folketingets muligheder for via statsbudgettet at styre den samfundsøkonomiske udvikling blive væsentligt forringet.

På denne baggrund kan jeg ikke gå ind for generelt at ændre det bestående budget- og bevillingssystem fra at være baseret på bruttoprincippet til et nettoprincip.

Lad mig til slut bemærke, at finansministeriet, som hidtil, er villig til at tage konkrete sager, hvor det nuværende system måtte virke urimeligt, op til overvejelse. Sådanne sager indgår i de løbende bestræbelser for, samtidig med at hovedsigtet i det nuværende budget- og bevillingssystem fastholdes, løbende at ajourføre og modernisere dette.

Af *Dohrmann* (FP) til ministeren for Grønland (23/3 77):

»Ministeren bedes oplyse, hvor store udgifter ministeriet gennemsnitligt har afholdt i 1976 for de 10 højest lønnede udsendte lærere i Grønland, inkl. rejse- og flytteudgifter, faktiske boligomkostninger, vederlagsfri ferierejser, overarbejde samt tillæg i øvrigt.«

(Spm. nr. 66).

Begrundelse.

Spørgsmålet er stillet på baggrund af folketingets langsommelighed med hensyn til oprettelse af et stående udvalg til behandling af grønlandske anliggender.

Minister for Grønland *Jørgen Peder Hansens* svar (28/3 77):

Udsendte danske folkeskolelærere, der tjenestemandsansættes ved det grønlandske skolevæsen, henføres i henhold til cirkulære af 9. august 1973 om normering og klassificering af tjenestemandstillinger ved folkeskolen i Grønland til lønramme 13/21/23. Ministeriets samlede egentlige lønudgifter udgjorde i 1976 til de 10 højest lønnede lærere i denne gruppe:

Skalaløn	911.342,09 kr.
Overarbejde	394.444,73 –
Tillæg	363.438,66 –
I alt	1.669.225,48 kr.

Gennemsnitlig lønudgift pr. lærer i 1976: 166.922,55 kr.

Hertil kommer de faktiske boligomkostnin-